

3.

Η περιοδολόγηση αυτή δεν μπορεί να θεωρείται απόλυτη επειδή υπάρχει η έννοια του «μεταίχμιου», δηλαδή του ορίου ή αυτού που ανήκει σε δύο καταστάσεις. Τα μουσικά μεταίχμια είναι πολύ σημαντικά. Υπάρχουν χρονικές περίοδοι (βλέπε προηγούμενο πίνακα) οι οποίες δεν χαρακτηρίζονται από ένα συγκεκριμένο ύφος αλλά εγκαταλείπουν σταδιακά, τα χαρακτηριστικά μιας εποχής και αποκτούν αυτά της επόμενης.

Παραδείγματα:

Η Ars Nova αποτέλεσε τον προθάλαμο της Αναγέννησης.

Η Προκλασική στην ουσία συμπίπτει με το Style Galante και το Rococo της αρχιτεκτονικής και της ζωγραφικής.

Επίσης πολλοί συνθέτες αποτελούν μουσικά μεταίχμια. Ο Haydn οδηγεί στην Κλασική μουσική. Ο Beethoven αν και κλασικός, με τα τελευταία του έργα οδηγεί στον Ρομαντισμό. Το ίδιο και ο Schubert ο οποίος συνέπεσε με το ξεκίνημα του Ρομαντισμού. Ο Debussy, κύριος εκφραστής του μουσικού Γαλλικού Ιμπρεσιονισμού, γεφυρώνει τον 19^ο με τον 20^ο αιώνα. Ο G. Mahler, ρομαντικός, εισέρχεται στον 20^ο αιώνα και καθιερώνει μία «Υστερο-Ρομαντική» περίοδο.

4.

Επίσης θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο παράγοντας **ύφος** (στυλ) μεταβάλλεται γρηγορότερα όσο πλησιάζουμε στον 20^ο αιώνα. Δηλαδή, Ο Μεσαίωνας διαρκεί χρονικά περισσότερο, η Αναγέννηση λιγότερο, το Μπαρόκ, λιγότερο, η κλασική εποχή ακόμα λιγότερο κλπ.

Ενώ ο Ρομαντισμός με τις διάφορες εκφάνσεις του καταλαμβάνει έναν αιώνα, τον 19^ο, ο 20^{ος} αιώνας χαρακτηρίζεται από την συνύπαρξη πολλών μουσικών ρευμάτων (Υστερορομαντισμός, Ιμπρεσιονισμός, Ατονική μουσική και Δωδεκαφθογγισμός, Νεοκλασικισμός κλπ) Εννοείται ότι μέχρι τώρα συζητάμε για τα έντεχνα μουσικά ύφη, για την λόγια μουσική. Αντίστοιχες σκέψεις μπορούμε να κάνουμε και για τα είδη της δημοφιλούς μουσικής.

Μονοφωνία είναι ο τρόπος σύνθεσης κατά τον οποίο το μουσικό υλικό παρουσιάζεται σε μία και μοναδική φωνή (μελωδία). Το ύφος αυτό χρησιμοποιήθηκε από αρχαίους πολιτισμούς, θρησκευτική μουσική και από τις περισσότερες λαϊκές μουσικές στον κόσμο.

Πολυφωνία είναι ο τρόπος σύνθεσης κατά τον οποίο το μουσικό υλικό διανέμεται σε δύο ή περισσότερες φωνές (μελωδίες) οι οποίες ηχούν ταυτόχρονα. Η μέθοδος σύνθεσης ονομάζεται Αντίστιξη.

Ομοφωνία είναι ο τρόπος γραφής σύμφωνα με τον οποίο μία μελωδία με κύριο χαρακτήρα συνοδεύεται από συγχορδίες (που παίζονται από όργανα ή άλλες φωνές). Η τεχνική αυτή περιγράφεται από την επιστήμη της Αρμονίας.